

реалізація зусиль може створити ефективну модель організації співпраці університетів та бізнесу.

Справжнім індикатором готовності держави до гарантування якості вищої освіти є фінансування та впровадження сучасних технологій навчання, ефективного університетського менеджменту.

Належна система забезпечення якості передбачає створення розвинених інструментів мотивації до неї навчальних закладів, викладачів та студентів. З одного боку, найбільш зацікавленою стороною в отриманні високоякісної освіти є студентство. Сприйняття студентів як об'єкта впливу, а не самостійного учасника освітнього процесу, позбавляє освітню систему шансів на успіх. З іншого боку, повернення наукового дослідження в освітнє поле повинно стати надійним підґрунтям забезпечення якості вищої освіти як основного засобу технологічного прориву України.

А.В. Колісников, І.М. Крутько

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ОСВІТИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Кожний навчальний заклад в Україні здійснює відповідну підготовку спеціалістів за різноманітними напрямками для різних галузей господарства України і не тільки для України.

Було б ідеально, якби значна кількість населення України незалежно від матеріального становища, несприйняття чи сприйняття об'єктивної дійсності, що відбувається у державі, бажала та мала доступ отримати відповідний освітній рівень.

Процеси у суспільстві спонукають до інноваційної діяльності, у тому числі в освітньому процесі. На жаль, зараз вищі навчальні заклади скорочують кількість певних дисциплін, обмежуючись тільки тими предметами, які характеризують та забезпечують відповідний напрямок підготовки. Існує й суб'єктивних фактор – сприйняття чи несприйняття фахівцем, що здійснює підготовку та є відповідальним за певний напрямок, тієї чи іншої дисципліни.

Щодо правової освіти, сучасний стан розвитку суспільства, складний характер політичної та соціально-економічної ситуації в державі потребують визначити правову підготовку та правове виховання. Мотивація викладача, що здійснює правову освіту, як правило, є очевидною, хоча, зрозуміло, з цим можна не погодитись.

Суспільні відносини у сучасному суспільстві розвиваються достатньо швидко. Напрями правового регулювання, як частина правопорядку, також змінюються. Але залишаються незмінними ті основи правового регулювання, які будувались суспільством у минулому в нашій державі та у світі. Ці знання складають основи праворозуміння у цілому,

але не завжди випускнику вишу вдається опанувати ці знання через різноманітні причини, у тому числі внаслідок відсутності викладання правових дисциплін та з інших причин.

Правова компетентність будь-якого фахівця – якість, необхідна в його професійній діяльності. Цей постулат, на нашу думку, є головним. Сучасні відносини потребують від випускника постійного поповнення та оновлення юридичних знань, умінь та навичок за допомогою різноманітних джерел. Безумовною фундаментальною умовою є надання правових знань у вищому навчальному закладі.

О.Ю. Александрова

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Вища освіта є складовою загальної системи освіти України, що визначено Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту» та «Національною доктриною розвитку освіти України у XXI столітті». Сьогодні вища освіта — один з найважливіших факторів відтворення інтелектуального потенціалу держави, на основі якого формується якість продуктивних сил, рівень духовності, культури тощо. Тому розвиток та реформування вищої освіти відповідно до сучасних вимог повинні відбуватись постійно. У цьому процесі треба аналізувати, оцінювати вищу освіту, фахівців, яких вона підготувала. Важливо своєчасно отримати інформацію, наскільки цей фахівець здатен вирішувати проблеми, що виникають, чи вміє він навчатися, змінювати свою поведінку та приймати рішення з урахуванням нових тенденцій та вимог на ринку.

Разом із самостійним процесом трансформування вищої освіти відчувається потреба порівнювати систему вищої освіти України з вищою освітою інших країн світу. У зв'язку з цією потребою у травні 2005 р. було зроблено кроки у напрямку інтеграції з Європою. Створення єдиного європейського освітнього простору пов'язане з багатьма причинами, наприклад, зі зростанням інтернаціоналізації освіти, збільшенням періоду навчання, міграцією робочої сили у межах процесу глобалізації.

Виходячи з цього можна зазначити, що трансформація освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» у «магістр» у цілому відповідає як вимогам Болонського процесу, так і потребам суспільства. Безумовно, щоб ця адаптація була остаточно завершена, необхідно деякий час, щоб громадськість уже однозначно позитивно сприймала рівень підготовки «магістр» та «бакалавр». Обидва рівні належать до вищої освіти, цей рівень вищі навчальні заклади повинні забезпечувати по-новому.

Також підготовку магістрів треба спрямувати не лише у педагогічному та науково-дослідному напрямках, а в першу чергу у практичну площину. Отримуючи звання «магістр» з різних напрямків,